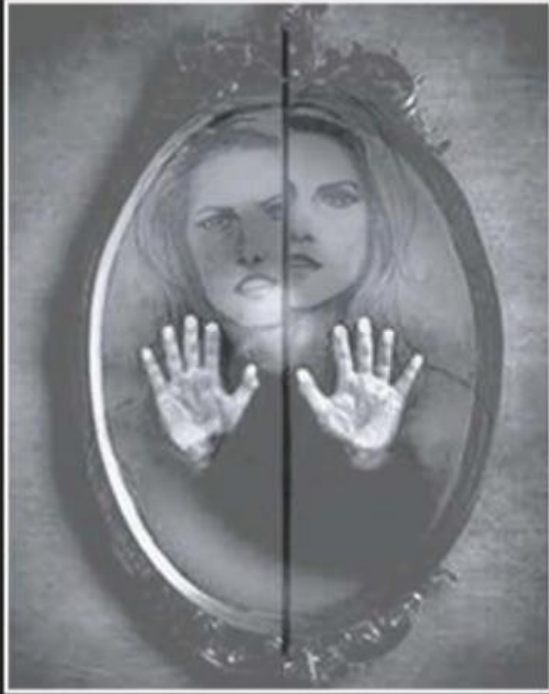

دروگ بستگ آدینکاں

نعیم وفا

دروگ بستگ آدینکاں

نعیم وفا

دروگ بستگ آدینکاں
گول دودیمیتیں کانچیاں

بلوچ لبریشن کاروان (بلک) قطر

نعیم وفا

اے کتابِ کلیں حق و مُز شائریگِ انت

- کتاب ♦ ڈروگ بستگ آدینکاں (شائری)
- شائر ♦ نعیم وفا
- گالسنج ♦ منظور بھمل
- سرتاک ♦ منیاں اُستمانی اکس و بُت
- اولی چاپ ♦ 2015
- دانگ ♦ 500
- شنگار ♦ بلوچ لہزانکی کاروان۔ قطر
- نہاد ♦ 100 کلدار

ڈروگ بستگ آدینکاں

بلوچ لہزانکی کاروان (بلکے) قطر
Baloch labzanki kaarwaan. Qatar

نامدات

ہما اکسانی

جہدے پہ بلوچی زبانؑ لہز انکؑ دیمروئیؑ

کہ زبانے دارنت

نعیم وفا

ڈروگ بستگ آدینکاں

جہدے پہ بلوچی زبانؑ لہز انکؑ دیمروئیؑ

ماوتارا پمیشکھ چیرداتہ

بچ

ارسیں دیدگ و ہونیں دل

سرا کہ بستگ کپن مراں من

کار شرہ گرتیناں

جابل و باں ان باز سر پدے

کد ہاں سر بچ ہور و موسم و

زندگی و شنودیتیں تو اگاں بیائے پدا

گنگ باں و گپ بچناں

زیر پٹنگ و سر گرگوں

زہیر در در و رچاں

تیاب و آس جمبوریں بچارئے

اوت پندوک

چاروگ

دل لکم کنگی انت

شہید میر جان میرل و نام و

لرٹ

شپ کرو جیت ساہگاں اسحاق خاموش

ڈروگ بستگ آدینکاں منظور بسمل

درو شمانی دنگ مجید عاجز

بار بونکہ ماوتی گیا بانے و خالق ارمان

اشکریں دردے زگا لیں دیدگاں علی جان داد

لبز و ازم و سپر نعیم وفا

گمان و سر سستگیں کپودر

تی کہ تب دگہ وڑانت

سر مچار

جنگل کز بچ و اگر بچ انت

نگاہاں ہون وارساں گوارگی انت

انتزار انتزار تہیگاں

آپ و توک و آس و روک کن منگ بے

گدایے کہ نوائے جوڑ بوتگ
 رہسراں تئی نشیناں
 آسانی تھا
 ہون سنجیں چراگ
 لہز ریسگ بیت
 آزمان، زمر، زمین، مُر وارد
 دُور رُڑنے کہ ماں سرشپاں روک بیت
 ارس تڑپے دریا بوتیں
 درچکے تیر تو ریت
 پاداں وتی تیر کہ بُگڈ بیت چداں بُروت
 آپ آس دریا انت
 آس آپ دریا انت
 تڑپے عکچ گئے گوپتگیں دریا پر چیت
 بلکنہ دعایے چہ پیریاں رس ات
 من مُرتگاں
 جنگی (کسانا لیں شہید جنگی عنامء)

ازمکارانی انگہ کدم زندگاں
 بیرک
 الماس ترانگ ء مہلب رنگ
 سکین
 بلاج
 ارس ایر برگ لوٹاں
 نگاہاں آس لگت
 ودار سرجم انت منی
 رچنت ارس مئے دیدانی رژن بالیناں
 جنزراتیں شپ کہ سہارے بیاتگیں
 جُزرگ
 ہور اتیں مانگت ء تہنا اتیں
 ارس ہون بنت دیدگ
 بے کپن بے گور لاشاں کپتگیں
 گوادرنیلیں زرع زوراں تیاب ء دوچاں
 دل من مُر گے ء بانزلاں بتیں

نعیم ہمیش انت
 دز ہاپ
 تریاک بنگیں موسے
 گوات کشک و دگاں کرو جان انت
 داں چراگے بلوک و آژناگ انت
 اشکریں دردے زگا لیں دیدگاں انگار انت
 منی مارشت بن رپتہ
 پتو ہدوک بوہنگاں
 گوات آپ و سرابشتہ کنت
 اشتاپ کاراں مانگیشاں
 دُبل و دُکُر بہ بیت
 آزماں دگے بوتیں

انتزار

ار سے، یاتے، دردے پیڑاں و اب کپاں
 چم چیر گیتکیناں
 کیف و کدہ سر تکہ
 گوات تو چادر و گوں پیڑا تگ
 اکس کسہ کعت
 دمک وال کنگایاں
 شہم گرو کے یار منی
 شہر و دمکاں چویلہ چرتہنا
 دکالیں زمین گو اشنانی
 زندان
 مانسانیت آس چاریں نیمگاں
 گیر اتلگ وتی کساننی منا
 بیابا بندات بنیں
 مڑتگیں در چکے یو رکاریت
 آس پہ بلوچی زبان و لیزانک و دیرونی و

تجربگانی کشک و رہسراں چہ گوازان و پیداک ایں۔ منی ہیال و
ہمک لبز، ہمک ہیال کہ نوکی و چہرگ و جنت، آئی و تہا شعری لذت و
مان بوبگ و گنجائش الم و مان بیت، بلے اگاں کوہنیں ڈکشن،
کوہنیں کنٹ تڑ و مانتر بوارت و پداہما کشکاں سر بہ جنت کہ روچے
دہ رند و ہے کشکاں مرد و سہیل کنت گڑا شعروتی بستار و گار کنت۔ منا
اے گپ و سراستک انت کہ ایکسپلور Explore کنگ و اے
پروسس Process و تہا مرد و نوکیں کشکاں درگتیک کنت و اے
بوبگ لوٹیت۔ بلے اگاں کسے وتی گپ و پیدیاں دتی و ہر وڑا مٹینگ
لوٹیت تہا وتی بن ہشت و برجہ داشت نہ کنت، بلے کجام شاعری
گیش بستار داریت و کجام کم۔۔۔ اے مرد و و جند و لیک و چہ گوست
نہ کنت۔ اگاں مرد و بازار و پچاں بہ کشیت و گوشت بازار و در
بیت تہیک ہساب و آہم جتا میں بستار و داریت۔۔۔ بلے جست
اے پاکیت کہ ہے جتا میں بستار و شر انت؟۔۔۔ جتا میں بستار و الیش
انت کہ مرد و وتی گوست و بے ارزشیں ربیتاں یلہ بہ دنت و ہڑدری
ربیتاں و تیک بہ کنت و دیمہ جزان بہ بیت و ونا و وتی ربیتاں چا گرد و
ہم پد بہ کنت۔ ہے گپ و شاعری و اول المی انت۔ منے کڑا
گوست و لہتے انچیں شاعر انت کہ آہاں وتی ربیت و رنگ انت و
نوکیں شعری ربیت و دیتنگ انت۔ چو کہ عطا شاد، گل محمد و فاء و گہ:

شپ کرو جیت ساہگاں

منے کڑا ہما شاعر کہ چہ باز و ہد و ہشتہ کنگا انت، آہانی شعری دپتر چاپ
و شنگ بوبگ انت یا ہما کہ نوک ہشتہ کنگا انت و انگت آہانی شعراں
دپتر چاپ و شنگ نہ بوبگ انت، اے رد و اے جست سر کشیت کہ
آہاں پہ ونا جتا میں کشکے درگتیک کنگ یا انگت و ہما پاد مالیں کشکاں
پند جتگا انت یا دمکانی تہا سر سر جتگا انت۔ المی نہ انت کہ کسے و
کتاب چاپ و شنگ بہ بیت، بلے منے کڑا ہما ہمک سہت و دمان و

ما وتارا پمیشکھ چیر داتہ
دیگرے وہدے روج برہنگ بیت
ما پمیشکھ وتی کلم پروشنگ
مے نشہ چو کنگے گرچنت
مرگ وابے چوہدے جہسر انت
گوات ڈرچکاں مدام الوت کنت

☆

تو ہما انت رپنگے تہ گیدی ء پچ رنگ نیست
گوات کشکاں باردنت ء شپ کرو جیت ساہگاں

☆

جیر اتگ ترا داتم
اچ وتاچہ سر گسراں
من تی دل ء چماں
ایوکا وتا گنداں

☆

ہے چیز شاعری ء ستارے گیش کنت کہ چہر بیتاں گستاہیاں ء شہاروتی
ہلک ء مینگ ء دمکاں سرکشان ء تاں دگہ دنیایے سر بیت۔ نعیم وفا
ہے بند کہ من نشون دات انت، ہے شعر ء جتاں ستارے گیشین
انت۔ اگاں ناں گڑا مے کڑا شاعری ہر روج نوکیں پوشا کے گورا

اے منی بیگہ ء شہدیں غم
نوش کنت مار سراں زہیرانی

گل محمد وفا

جفت ء تاہ انت ماسگ ء پال ء حساب
ماہ ء استال ء سد ء بند ء مکپ

گل محمد وفا

گند کھر ء مہر ء آدمی گستاخی ء

ارواہ ء چہیاں سراں رنگ جہان
کرانت تی گوش ء منی گنگ انت زبان
تو چو بدل زرتین زبان ء منت ء بے باورے
من چوزمین جہانی کھریں نیت ء پیداواراں

عطا شاد

ہستیں وہدے منظور بیکل، علی جان داد، امیر دوست، خالق ارمان ء دگہ
بازیں شاعرے است کہ آہاں وتی جتاں ریت ء ستارے گچین
گنگ.... چراہاں یکے نعیم وفا انت کہ شاعری ء زید ء موساں زانت ء
سر پد بیت۔ نعیم وفا ء لہتے شعر و لکوش کرزیت:

دِگ بیت بلے لہتے پوشاک چہ جھلائی ۽ چاروکیں چٹاں دوست نہ
 بیت۔ نعیم وفا ۽ پدریچ ۽ ہما شاعری ۽ پوشاک سنجیدگیں نگاہاں دوست
 بیت کہ گو سنگیں زما نگ ۽ گلئیں زبیداریں رنگ گوں آئی ۽ ہمگر نچ بہ
 بنت ۽ نعیم وفا گوں گوست ۽ است ۽ زما نگ ۽ پہ جوانی ۽ ہمگر نچ
 انت۔ حالانکہ اے شعری چاگرد ۽ یا سسا ساجی تب ۽ باروا کہ مردُم
 جیڑیت یا مردُم ماریت تہ گشے جنا ۽ گستاخیں لیکہ مردُمائی کرڑاسک
 باز کم انت۔ بلے انچو کہ من پیرا گشت لہتے انچیں شاعر است کہ
 آہاں پہوت جتا نین شعری دُنیا یے درگیتک گتک کہ اے دُنیا پہ بلوچی
 شاعری ۽ باندات ۽ نوکیں زما نگے رحینت کنت۔ نعیم وفا گیش
 نویات ۽۔۔۔ باندات ۽ سوبندی تئی شعر ۽ نوکیں رنگاں گوں
 ہمگر نچ انت۔

اسحاق خاموش

کراچی / مارچ ۲۰۱۵ء

دِروگ بستگ آدینکاں

من ہے کہ نعیم وفا ۽ شعراں واناں تہ ماراں کہ نعیم ۽ چیزے گار
 کتہ۔۔۔۔

یک نازر کیں دردے، یک سوچنیں مارشتے آئی ۽ ہمک شعری
 تہا سرپوش انت۔۔۔۔

بوت کنت نعیم ہبرے کنگ لوٹیت، بلے لپر زگو انت کہ بکنان
 نئے یا نہ۔۔۔۔

بوت کنت ہے نا درشانیں درشان نعیم ۽ شاعری ۽ زیبائی
 انت۔۔۔۔

نعیم ء دستونک چہ لچہ ء باز توانا تر ء زیبا تر انت، بلے اے ہبرء
 مانا اے نہ انت کہ آئی ء لچہ نزور انت۔۔۔ منی گشگ ء مراد
 ایش انت کہ نعیم وتی لچہ ء سرا گیشتر کار بہ کنت۔۔۔۔ گیشتر
 دلگوش بہ دنت۔

من بس ہمینچو گشت کنناں کہ نعیم ء شاعری ء بلوچی شعری
 لبرانک ء تہا جو انیں شرپے است۔۔۔۔ ہے نعیم ء وش بہتی
 انت۔

بس وتی جہد ء جاری بکنت۔

ما شپانک کوہانی
 مارا بس سگے بوتیں
 تو بلوٹ اتیں پتو
 ماہ مہر گے بوتیں

☆

منظور بمل۔ مشک

9/8/2015

جہدے پہ بلوچی زبان ء لبرانک ء دیرونی ء

دروشانی دنگ

نعیم وفاناں پہ من نوکیں نامے ناں پہ بلوچی لبرانک ء شاعری ء
 ہما وہد ء کہ نمیرا نیں وفا مئے نیمگ ء اتکہ ء برے ما آئی ء
 زیارت ء ہمودا شنگیں یا شہید میر جان میرل ء استاد منہاج
 مختار ء سرا ینگو کپتہ گڈا کساں سالیں سنگتے ہر وہد ء آیانی ہمراہ
 بوتگ ہمیشی ء شئر ء شاعری ء باز ہب ء واہگ بوتہ مئے
 دیواناں وہد وہدے سرا وتی نوکیں ساچستے گشگ انت۔

بلے پدا گشے وہد ء بانزل پر بوت وفاء اے کوڈہ یلہ دات، شہید
 میر جان میرل ء ہم مارا یلہ کت، استاد منہاج مختار باروٹی بوت
 من ء نعیم وفا جی شاہ ء ولاہت بوتیں۔

ہر کس وتی وڑا کنت۔ نعیم ء ہم وتی دُور ء بارِیک ء درانگازی باز جوانیں
 رنگے ء گتہ ء آئی ء شازی ء دومی دپتر ”ڈروگ بستگ آدینکاں“ پہ بلوچی
 زبان ء لہزا نک ء پہ بلوچی ء وانوکاں یک جوانیں سوگاتے۔
 پہ درور نعیم وفاء شترانی لہتے ٹکڑ۔۔۔

زہیر درد در چاں
 نگاہاں ارس سر چاں
 تنی ہیال منیت اگاں
 تمائیں واب پڑ چاں

گودار ء نیلیں زرع زوراں تیاب ء دوچاں
 تربت ء شاکیں دل ء دشت ء گیاب ء دوچاں

سچان انت مکران ء ڈیرہ بگٹی
 کہ مشکے کر بلا ہے جوڑ بوتگ
 ہمک دیم شورہ ء گوکرت ء بو انت
 اے دنیا جنگ جا ہے جوڑ بوتگ

بلئے نعیم وفاء گوں لہزا نک ء شازی ء ہب ء واہگ کم بوہگ ء
 بدل ء روج پہ روج گیش بوہان بو ت۔ مرچی ہم آگوں ہما
 جوش ء جوزگاں بلوچی شازی ء دامن ء پہ لال ء گوہر زریںک ء
 انت۔

اے نعیم وفاء مہر انت کہ منی وڑیں لہزا نک ناشناسے ء وتی
 شترانی دومی دپتر ”ڈروگ بستگ آدینکاں“ پہ پیشگال ء
 نیسگ ء شرپ بکشا تگ لے۔

نعیم ہم ہما دگ ء شاز انت کہ نمیرانیں گل محمد وفاء دروشمانی
 دگ گشنگ۔ گڈا نعیم پرچہ چرے دروشمانی دگ ء رنگ ء
 رولہاں زہر بہ بیت۔

ہر کس ٹپ ء ٹوری انت
 دریا ہون ء ایرتچ انت
 پما بہشت انت امروز
 مند انت تمپ انت یا کچچ انت

ہرچ شازے کہ ہما اہد ء ہما دُور ء بارِیک ء ساہ کشگ ء انت گڈا آدُور ء
 جاوروڑے ناں وڑے آئی ء سرائثر انداز بنت بلئے آیانی درانگازی ء

بار بوتکہ ماوتی گیا بانے ء

زندگی ء چپ ء راستیں ساہتاں بنی آدم وتی بالاد ء نزوریانی پیڑا تکیں
سہدارے۔ اے کش ء چیل ہمک دور ء کر نانی گوں کپتگیں اسرار
انت، زندمان وتا چہ اے ال ء گشاں بچ وڑا گستا ء جتا کت نہ
کنت۔ لہز انک ہم ہے ڈول ء زندمان ء گوں پیوست انت ء زندگی
ء ارواہ ء تاہیرے دنت، ہے تاہیر تراپہ دل مارگی انت، ایماندار بوگی
انت۔ دور ء اہدانی کمی ء گیشیاں لہز انک وتی تھا گیشوار کنت۔

نعیم وفا ہم لہز انک ء یک مساپرے کہ شازی ء سارت ء گر میں
ساہگ ء دم کشگا انت۔ من گوں نعیم ء چہ در کسانی ء گوں کپتگیں سگتے
آں۔ نعیم گوں وتا ء گوں وتی لہز انک ء ایمانداریں نبشتہ کارے، آئی ء
ہر و ہد ء نوک گشگ ء جہد کتہ۔ لہز انک ء ہمراہ، ہمگام ء ہم سکت بوتگ
ء انک ہم۔۔۔

نعیم وفا گوں درملکی ء سرستگیں حیڑ ہاں ابید ہم چہ وتی ہاک ء وشبوع
چہ وتی لنگڑیں راج ء بچ وڑا شمشکار نہ انت۔ آئی ء شترانی تھا ہر و ہد ء

☆
کارچ گرچیت مان
دل دو ٹکڑ بہ بیت
سنگ سرجاہ بنت
کوہاں کنگر بہ بیت

☆
گوں ہے گپاں من شمارا موکل لوٹاں چہ ودیم نعیم ء شازی وت گپ
جنت۔

بلوچی سبز ء میز ان بات

☆
مجید عاجز۔ بحرین

16/05/2015

ہم گوں وفا و فادار انت۔
 نعیم و قی یک ڈکشنے، قی رہندے، دستونک و سٹہیں دستونک و ابید
 لچہ و رپک و راہاں جوانیں وڑے و زانتکار و سر پد انت۔

ساربانے!!!

ایوک و تہنا گوں بگ و سر گریت
 ریکزاراں تنگیں گرم و حل و

دوریں پندے بڑ اتگ

آس و آپ و میا نچی و

اے مردمانی جنگل و بیوانکی انت

گرون رستہ کو ہے و چو، تن دریا و چنگ

بار بوتکہ ما قی گیا بانے و

خالق ارمان۔ بحرین

11/03/2015

گلزمین و مار تپچیں ہیال و قی درپہ دری و چہیال ہمگر نچ انت۔ نعیم
 وفا ہے سکی و سوریانی دل پر شگنیں شائرے بلنے چہ باندات و سار تیں
 ساہگ و پاسداری و نا اُمیت نہ انت۔

سچان انت مکران و ڈیرہ بگٹی

کہ مشکے کر بلا ہے جوڑ بوتگ

ہمک دیم شورہ و گو کرت و بو انت

اے دُنیا جنگ جا ہے جوڑ بوتگ

نعیم و شازی و زیبائی و رنگ و دروشم اندر گونگیں پد رانی و مازمان
 انت۔ زندمان و ہمک جہلی و بڑیاں آ قی لہزانی پوشاک و ہنگنیں
 اندیسے زاہر کنگ لوٹیت۔

بیار آبر شمیم لہزانی کٹور و شنگوں

من قی کچی نیں دستونک و کتاب و دوچاں

کد تئی تئی نیں ہوشام و بے تنگیت نعیم

موجیں ارواہ و گوں لٹفانی شراب و دوچاں

”جدیدیت“ گونگیں چہر و شبنم نعیم وفا و شازی و نا زکیاں ہوار
 کپتگیں در آمدے کہ وفا و شازی و چو و بیگ و چم و چاریت و ہے سما
 کپیت کہ زندمان گوں شازی و نوکیں پوشاکاں پلگاریں ہمرا ہے، پہ
 نعیم وفا و شازی مہروانیں دوزوا ہے کہ وہد و مانگی شگنیں دز گتیاں ابید

ءِ ہمے درانگازیءِ گوں زندگیءِ چاگرد و تا و ت درانگاز
بوہاں بنت۔

نعیم وفا اوں ہے سپرءِ گوں کپتکیں مساپرے کہ وتی گاماں
جُنزان انت۔

لہز چو مُرگےءِ بہ بنت رامگ
شُر و ت شائرءِ نبشتہ کنت
من پہ نعیمءِ چچ تچک ءِ سٹہیں کشکے رست نلناں چیا کہ ازمءِ
وتی تچک ءِ پد ریں در نیست، ازم حیرہءِ حیرگانی شکتہ
سریءِ گوں وتی تکیں روتگاں نمب جنوکیں ڈر چکے۔

یک انچیں جنگلے
من ایوکءِ
گوں تنی زہیراں حیرگاں بہاں
مُرگ نالگ ءِ بہاں
گوات ءِ زیرانی ہوریءِ
ڈر چک داب گندگ ءِ بہاں

اشکریں دردے زگالیں دیدگاں انگار اتہ

شُر اندری مارشت ءِ جزبگانی نام انت۔ مارشت پگندے
فردءِ باتن ءِ چنول جنت بلے اے چولانی زیرءِ تہا لس
مہلوک ءِ گوانک پتہ دینت، انچو کہ کوہے ءِ دامن ءِ کوہاں
گوانکو پتہ دنت۔ فردءِ درشان ءِ تہا تہنا فرد نہ انت آئی ءِ
چاگرد انت ءِ ہر وچی ایں جاور حال انت ءِ ابرم انت۔
شُر سپر ءِ تہا ہر شائر وتی وس ءِ واک ءِ وتی درانگازیءِ کنت

نعیمؑ و ابانی چشمک چمن انت یا چشمک ء پشت ء و اب
گندگ ء انت اے آئی ء و تی اندری اسرارے۔

ارسے، یاتے، دردے پیڑاں و اب کہاں
نشتہ تنہا شترے جیڑاں و اب کہاں

☆

علی جان داد

12/08/2015

مشکت

لبز ء ازم ء سپر

لبزانک ء روتگ گوں زندمان ء ارواہ ء انچو پیوست انت کہ
داں زندمان است انت لبزانک گوں آئی ء بندوک
انت۔ ابید چہ لبزانک ء انچو سما کپیت کہ زندمان ناسرجمیں
کسہ یے پشکپیت۔

ازم ء اے بے گوازیں زرع سپر کنگ آسانیں ہبرے نہ
انت۔ اے یک دراجیں پندے کہ ہجر ہلاس بوٹ نہ
کنت۔ اے ہما سپر انت کہ روئے روئے داں سر نہ بے
ہرچند کہ دیما جنزان بے چد و گیش اے سپر شول کشان
کنت۔ ازمکار ہمے راہ ء مساپر انت داں ہما و ہدا کہ آیانی

ارواہ نپش کشک ء انت ۔

منزل نیست !

ہشکس کشک انت کہ رندگ بنت ۔

من ہم ہم راہ ء یک گام پالیں مساپرے اؤں کہ دست ء پاد

جنان ء کشک رندانان ۔۔۔ باریں داں کجا سر باں ۔۔۔

گشت نہ کنان ۔

ہم سپر ء اگاں کسے منا راہے شونا بیت ء ہم سپرے ء واہگ

دار بیت ، تہ من ہم پندے بُر ان گوں ۔

نعیم وفا ۔ قطر

16/06/2015

گُمان ء سر سستگس کپودر

گُمان ء سر سستگس کپودر

تو پر چہ انچوز ہیر نالے

توسک ملورے ، توسک غمیکے

تو انچو پچاڑے بیکرارے

تئی چم ارسیک ، لٹ ہشک انت

تو دور پیدا کئے دوریں راہاں

تئی دم تنیکہ نہ انت بالا

تو زار زارے چوگر یوگائے

بگش منارا !

تئی کہ تب دگہ وڑ انت

منی لقب دگہ وڑ انت

آ سنج ڈروشمء بچار

اَجَب اَجَب دگہ وڑ انت

منا گوں گلہ انت چیا

مروچاں رب دگہ وڑ انت

نہ جنت گپ گوں منا

آ شیر لب دگہ وڑ انت

نگاہء ثن وڈاتگ

دلء تلب دگہ وڑ انت

نعیمء بل گنو کے نعیم

نعیمء تب دگہ وڑ انت

مئے ڈیہہء باریں چتور انت جاور؟

چوگشت کپوتء

مہ پُرس حالء

مئے ڈیہہء چتور انت جاور

تمپء بازارء آس روک انت

نہنگء گورمانی آپ ہشک انت

کچ کورء و پنج سال انت نہ پرشتہ ہوشام

آدشتء کوچک چو فلسطینء بن پتاہاں

مئے گنجیں گوادر

بدانی دستء چوشیشگء شرابء

ہمک دیارء بچار زلمانی آس روک انت

من انجیں سرستگیں کپوتے

پہ چنکے دانء

پہ پٹے آپء

تلوساناں، من تلوساناں

دلہا دیں نرء
میر لیں شاعرء
ہمبلیں ماسٹرء
عابدیں گنگرء
حملء، سجرء
گوند لیں جابرء
جنگ کتگ گوں ترا
ساجیء گلبرء
وارتہ تیرے سرء
فوجی نہیں میجرء
پنجلیں کافرء
سُوہریں رسترء
ما وَ گشتہ ترا
چہ مئے مُلکء درا
نوں میا ہچ برا
☆

سرچار

بند پاکء سرء
زیر تپنگء درا
بیا رنیں کوہء سرا
بیا رنیں گندہ درء
گوں بلوچ لشکرء
بیا گریں سنگرء
مادرء ہاترا
پیر کیں اکبرء
واحدیں کبرء
خالدیں ڈاکٹرء

جنگل گریچ ء اگریچ انت
دنیا آپء سرچچ انت

ہرکس ٹپ ء ٹوری انت
دریا ہون ء ایرچچ انت

پہ ما بہشت انت امروز
مند انت، تمپ انت، یاکچچ انت

زیراں کنگ رودینک
درداں نوکی درچچ انت

جنگ کنت گوں تو سد سالء
اے بالاچانی پدرچچ انت

جہدے پہ بلوچی زبان لیزانک ء دیروئی ء ☆

جہدے پہ بلوچی زبان لیزانک ء دیروئی ء

نگاہاں ہونء ارساں گوارگی انت
منی مارشتء زہرگ ٹرگی انت

سر ء ساہانی پرواہء مہ دار ات
بلوچاں گلزمینے موگی انت

انتزار انتزار تئیں گان
من ہما ریکزار تئیں گان

وائے وائے دن کہ ہشکلیں دار
وائے وائے بہار تئیں گان

اے وڑاکے وتا بہ سہڑینیت
یک انارے ہزار تئیں گان

مدتے بیت نعیم پٹاراں
مئے دلء ملگزار تئیں گان

تینگ ء تیر ء ٹوپانی توار انت
نوں مارا دیم پہ کوہء جُزگی انت

بہ ننڈاں نوکیں توجیلے بہ سازاں
شپء دانکہ سہاءء جیرگی انت

نوں بس انت مہوشاں پہ شیر بندگ
بلوچستان منا نازینگی انت

درآمد من چیا جندء دیارء
منا پرچہ ادا چہ لڈگی انت

نعیمء ساه ء سر گربان پہ تو
نعیمء چے دگہ باہنگی انت

آپؑ توکا آسؑ روک کن منگ بے
زُلمؑ دیمَا سَنگ ءُ ڈوک کن منگ بے

ڈراہیں راجؑ یکجاگہ کن دیسے جُنز
پہ وت انچیں راہے نوک کن منگ بے

چو بُراہدگ یا کہ بیتیں اللہ نذر
انچیں جُوانے راجؑ سروک کن منگ بے

جندؑ زمینؑ چنکے ہاک ہم کسؑ مہ دے
انچو وتا پہ ڈیہؑ ہُوک کن منگ بے

پُلّیں غلام ءُ لالا منیر ءُ شیرؑ وڑا
تو ہم وتا پہ راجؑ زُروک کن منگ بے

عشقؑ مسیتؑ کپتہ شپؑ روج وانیت نماز
تو چو نعیمؑ جندؑ گنوک کن منگ بے

ما وتارا ہمیشکہ چیر داتہ

دیگرؑ وہدؑ روج بُرہنگ بیت

تو اے گپؑ شکاریاں جست کن

مُرگ آپؑ کجا کجا کائنت

ہفت رنگ اُنت زمین ءُ آزمانؑ

ہفت پوشؑ تھا اُنت بنی آدم

بچ

”اللہ منا بچے بدے
نامء بلوچستان کناں“
پاگے من بدنائے سرء
بزبانئے پادء دیاں
”تیرے چتاں لائے دیاں“
جاٹے بے بنداں سینگء
کناسہ بے بڈے دیاں
گوں لشکرء گونے کناں
جہدانی جنگانی پڈے
ساجیء گٹ ء گریشاں
برزیاں تلارانی سرا
یا کہ ڈرامبء ٹلگء
بولان ء سرلٹء شماں
ثراتانیء پڑاہیں پڑاں
شاہاپ ء کیساکء ترّاں

ما ہمیشہ وتی کلم پڑوشنگ
مے نبشتہ چو کنگ ء گرچنت

مرگ واء چہ وہدے جہہ سرنٹ
گوات ڈرچکاں مدام الوت کنت

مرتگاں من ہبر کنگ لوٹاں
زندگی گنگی ء منی گوستگ

تو منا زاہ ء بد کنگ دوشی
من پہ تو دیم داتہ سوگاتے

جنگ ء میدانء پُشت داتہ تو
ما مدام تیر سینگ ء وارنگ

☆

ارسیں دیدگ ء ہونیں دل
اللہ مئے بزانہ چونیں دل

آہوگ اش چرنت سرشاہاں
چو کہ زامرء رونیں دل

پنار انت غمء ثنء چہ
بڈا انت منا جونیں دل

ہچ کسی نیت انت کارء
چل ء پینگ ء پونیں دل

مارا مئے نعیمء گشتگ
باریں مئے کئے گونیں دل

گوک پرش ء بُریں کنڈگاں
دشت ء گیاہیں سیرگاں
مرگاپ ء ہونیں پراہگاں
کیچ ء تہاریں جنگلاں
مند ء بلیدہ، زامران
تمپ ء کلات ء پاسپان
گوں سرچاری جوزگاں
چو ڈاکٹریں اللہ نذر
چو ملّیں بالاج ء وڑا
چو سادتیں مامو مری
چو واحدیں کبر منی
چو دلراد ء خالدء
یا شاعریں چو میرلء
بمباں بہ بندیت سینگء
چو پلّیں درویش ء وڑا
کربان باتیں پہ وتن
”من پیراں دوہر ورنہاں“

سرء کہ بستگ کپن مراں من
شہید باں پہ وٲن مراں من

منی و زہگاں پلکیت گُڑنے
نہ رستہ چُڑے نغن مراں من

منارا زیدء کپوتاں نال ات
نہ سبزنٲ ڈیہہ ء چن مراں من

گُلامیں راجانی آکٲ چے
گُلاماں انگٲ کہ من، مراں من

نعیم انچیں زمانگے کیت
بہا بنت پُلّیں بدن مراں من

جہدے پہ بلوچی زبان ☆ لہز انگ ء دیروئی ء

کار شر بُہ گرتیناں

گیگ ء گُور بُہ گرتیناں

جہدے پہ بلوچی زبان لہز انگ ء دیروئی ء

نود، جمبر ء سرگوات

تئی نر بُہ گرتیناں

مُرگے ء تئی مرچی

حال سر بُہ گرتیناں

جاہل ءِ نوان باز سرپد بے
مے دل ءِ نوان باز سرپد بے

وت یزان شر ءِ گندگ ءِ فرق ءِ
قاتل ءِ نوان باز سرپد بے
عاجز ءِ دربر چو کتاب ءِ
سممل ءِ نوان باز سرپد بے

پوہ بے راجد پتر ءِ زانے
فاضل ءِ نوان باز سرپد بے
سید ءِ دُریں گال ءِ گپتاراں
ہائل ءِ نوان باز سرپد بے

ما نعیم مست ءِ بلی ءِ براتیں
سممل ءِ نوان باز سرپد بے

ڈروگ بندیں رہد رہد
آس ءِ چر بے گرتیناں

ندز پہ تو دردانگ
ساہ ءِ سر بے گرتیناں

دیم پہ دیم مڑ ءِ جنگ ءِ
سنگ ءِ سر بے گرتیناں

چ مہ اِشکتیں گپے
گوش کر بے گرتیناں

کار ہر کسی مرچاں
پہ گبر بے گرتیناں

دل زدگ کرتی جہاں غماں
آس، چر اگرچ ہورے موسمء

حسن تئی درپشت چو ماہء کلکشء
عشق بیت تا کرچ ہورے موسمء

تئی غماں چو کوہےء سرکش اتگ
درد بنت درچ ہورے موسمء

مرچی تئی دابانی پیداک انت پری
پلں راہاں رچ ہورے موسمء

کدہاں سرچ ہورے موسمء
دل زہیراں گچ ہورے موسمء

مہلبیں ساہیلء ساچانے بجیت
مہراں پرچ ہورے موسمء

ناصر آباد ہارے ہرجان جت وتی
آپء بُرتگ کچ ہورے موسمء

گنگ باں ءِ گپت بہ جنان
بشکناں ءِ ہچ مہ گشتاں

پاد تڑاویں راہاں
سرگرت پہ نہ رساں

جیڑ اتگ ترا دائم
اچ وتا من سرگراں

من تی دل ءِ چماں
ایوکا وتا گنداں

ما ءِ زندگی ہردو
دنزے ءِ چو بیگواہ باں

ڈروگ بستگ آدینکاں
گوں دو دی نیں کانچاں

زندگی وشنود بیتیں تو پدا بیائے اگاں
تئی زہیر ءِ لذت انت تاہیر بکشیت دیدگاں

تو ہما انت رپتگ ءِ تہ گیدی ءِ ہچ رنگ نیست
گوات کشکاں بار دنت ءِ شپ کرو جیت ساہگاں

مردماں پہ لڈکے ءِ کار بیت اے ہم بزان
کے پراموشیت وتی لوگ ءِ کش ءِ ہمساہگاں

سُہی مہلہ دزگہاراں گوں دراتلگ میتگ ءِ
آ پری رنگ ءِ منا گشتگ کہیب ءِ لڈگاں

تُن ءِ ہوشام ءِ نہ رنجیتگ منا انگت نعیم
من بلوچیں مردے آں ریکزاء زندگاں

☆ جہدے پہ بلوچی زبان لہزا نک ءِ دیروئی ءِ

زیر تینگ ء سرگر گوں
مرچی جنگ ء سرگر گوں

آجونی مئے ایمان انت
نام ء ننگ ء سرگر گوں

ما و مریدیں ہانی ء
یل اے ملنگ ء سرگر گوں

مست بہ بو پہ سمیاں
نوش تو بنگ ء سرگر گوں

مرگے بیت یا زندے بیت
تو ہر رنگ ء سرگر گوں

شیراں نعیم ء الہاں کن
ساز ء چنگ ء سرگر گوں

سرچارے ء ترس ء
دم نہ کش اتگ ہوگاں

جار پڑ اتگ جنگ ء
تیر پر کتگ مچاں

زبگے ء منا گشتگ
من اوں سرگراں کوہاں

تنگی ء نیمون ء
آس ما کتگ چنکاں

تو اگاں بہ بے مونجا
من وتارا ماں بنداں

من نعیم گیا بان ء
ڈرچکے ء گوں پیونداں

زہیر، درد درّ چاں
نگاہاں ارس سرّ چاں

تئی ہیال منیت اگاں
تمایں واب پڑ چاں

چو لچک ء مہرگ ء وڑا
تئی شیرکنیں ہبر رچاں

منی تو ترانگ ء کپ ء
تئی سپتگ ء کُتر رچاں

ہمودا تئی قدم کپت
ہمودا سیم ء زر رچاں

نعیم ذرچکے ء وڑا
منے تاک، بوڑ ء بر رچاں

جہدے پہ بلوچی زبان ء لبرانک ء دیروئی ء

تیاب ء آس جمبوریں بچارے
درا تکہ ماہ نوک سوریں بچارے

ہما انت کلہکے سہرا بگندے
ہما انت انگت ء دوریں بچارے

جہدے پہ بلوچی زبان ء لبرانک ء دیروئی ء

منی شائر قلندر درویشیناں
شراب و بنگ و باپوریں بچارے

برے سقراط پیا زہر تنگیت
برے 'الحق' منصوریں بچارے

گشت بنی آدماء گوں ٹوپ و بمباں
ہے دنیا و دستوریں بچارے

اے دہر پٹواں کے کنت سرپد
گشتے کہ کچ مجبوریں بچارے

نعیم و چے دگہ نوں است بے تو
نعیم و یل مجبوریں بچارے

جہدے پہ بلوچی زبان لہذا نک و دیرونی و ☆

ووٹ پنڈوک

ووٹ پنڈوک

مرچی منی میتگ و اتلگ انت

پہ پُرس نامہی

منی بلگ و

ہشت سال انت منی بلگ و

کہ کوڑہے یل کتہ

واجہ مرچی سہی انت

باریں چیا؟

تو بلوچے نہئے
 لہتے بچّے منی لاش گیا بانء دور دا تگ انت
 تئی بکشو شگاں
 لہتے بچّے انت منی انگت زندانی انت
 باریں حال اش چچی انت
 مُرتگ انت کہ زندگ انت
 بچّے حال اش نیت
 لہتے بچّے انت منی ساجی ء وپتگ انت
 پہ وٹن یاگی انت
 انگہ ووٹ لوٹے چہ من
 نوں کئے ء نوکری تو دیئے
 پا دا لوگ ء منی
 مرچیک ء پد منی لوگ ء آتر اپ ء
 زاہر نہ بے
 سرچارے تئی بونڈکاں بال دنت
 ☆

رندادیم ئے منی ماتی ء گوں کتہ
 گُشتگ ئے
 اے رندکیں ووٹ ء مارا بدئے
 ماتی بچّے ء نوکری یے دئیں
 بُتک ء گوانزگ ء چیرا وپسین تئی
 پیریں ابا ء سواساں سرء ہم کنیں
 بلے!
 اے رندکیں ووٹ ء مارا بدئے
 چو جواب داتہ منی ماتی ء
 گُشتگ ئے واجہ ء
 ہیٹ ء لانت ترا
 بُتک انت پُشت ء تئی
 تو بہا بوتگ ء پنجلا نی گورا
 پہوتی سیت ء نپ ء ہاترا
 لوگ، لوگ ء چکڑے نامہ پُرس ء کنئے
 ووٹ پنڈگ گرے

چاروگ

تئی کر دچے، بسات چے؟
تو چے کنگ پہ راج عہاترا؟
بگش؟

تو چنچو برزلیگ وتا
عہ باز جہل کپنگ عے چیا؟
پہ ذروگ عہ گو چلی راج عہ رد دیگ
داں چنچک عہ،

نوبس عے کن ہمینچک عہ
تئی راز پاشک بوتگ انت
نوں راج سر پد انت کہ تئی کنش جی انت
تو میتگی کچکے عے

پہ چانو یے عہ تلوس عے
ووٹ عہ پنڈگ عہ تیج عے
عہ نوٹ عہ پنڈگ عہ تیج عے
نہ دیتگ تو کہ مبرو عہ

ز گریں ہوں رتگ انت
اے گلزمین سبز اتہ
آجوی عہ جار شنگ اتگ
ہمک دیار عہ میتگ عہ
مے مات، گہار
چخت روج بیت

رسانک جاہ عہ دیما شنگ انت
تئن عہ گونن عے سلگ
پہ گاریں نچ عہ بانکانی ہاترا
تو سہی نہ نئے؟

دیما ہر کسی بٹاک جنے
وتا تو لیک عے راجی رہبرے
عہ پشت عہ مخری کنے
وتی تو گیرت عہ بہا کنے پہ چندے نکشی عہ
پہ پارلیمنٹ عہ کرشی عہ
ترا بلوچ عہ بونہ لگت اتگ
ترا بلوچ عہ نہ جنت سنخ

دل لکم کنگی اُنت
ٹپ مَلَم کنگی اُنت

راہ یک کنگی اُنت
پگر جم کنگی اُنت

پچ مَلَم امروء
کُور چم کنگی اُنت

دُژمنانی یک یک
سر کلم کنگی اُنت

منزل ۽ گُرا سر بنیں
راہ قدم کنگی اُنت

پارلیمنٹ پرستانی
نام صنم کنگی اُنت

تو دُوند واریں رستری پر اتلگ ۽
پر کرم کپتگیں مُرتگیں
کچلی جونے ۽ بورگران بے
گُشتے ہڈ کہ انت ترا

تگاریں لاپ ۽ زنڈیں سر نہ بنت پُرتی
مُود ۽ زبہر تو

گُت گوات گپتگاں تی چوگری باگاڑے ۽
ہمیش تو

ہے تی بسات
ہمیش اُنت کرد ۽ تی کُنش

بلے اُٹلن !!!

بلوچ راجی سر چاراں ترا کلم کنگ
شہیدانی رتگیں ہون ۽ ہر کترہ ۽ حساب

بیت ترا

کہ تی اوں پد چورازق ۽

چو بھنگو ۽ کچک ۽ مرگ بیت

☆

شہید میر جان میرل ء نام ء

تیر ء ٹینگ ء دزگراں گوں سرچاراں سرگراں
من پہ وتن بے مراں گوں سرچاراں سرگراں
دُڑ ء لدیگاں در کناں ڈیہء وتی آجو کناں
جتکے کناں گوں ناشران گوں سرچاراں سرگراں

کوبانی بُرزیں چیدگیں ما پہ وتن دیوانگیں
بتگ کپن ما ہم سراں گوں سرچاراں سرگراں

اے روانک دیما روت
چست اَلَم کنگی اَنت

گست گیش وڈان اَنت
مہر تَم کنگی اَنت

کار باز پشکپتہ
گم گم کنگی اَنت

ڈرچک پيسک ء ہماناں
مُرگ دَم کنگی اَنت

نوں بلوچ ء ہر زہگ ء
جوڑ بَم کنگی اَنت

ازمکارانی انگت کدم زندگاں
مُرتگیں ما بلے مئے کلم زندگاں

تُن آماج دُکال زدگ بوتگ انت
سُہتگیں زیدِ مُرگانی رَم زندگاں

مرگ نامے پہ دنت زندگیں مرگے
زندگئے تو اگاں من ہم زندگاں

مرگئے دوتکہ وتی ما کپن پیسرا
مئے تنیکہ بلے ساہ ء دَم زندگاں

تئی نعیم ء و بس اَنت داں یک عمرے
دانکہ گون اَنت منارا تئی غم زندگاں

دنیا ء تئی مانیت نام میرل ترا سہریں سلام
تو زندگئے راجدپتراں گوں سرچاراں سرگراں

مند ء بلیدہ زامران جُنزان بنتیں کاروان
زیراں بلوچ ء لشکراں گوں سرچاراں سرگراں

تیراں ما داریں سینگ ء جار اش جنگ ہر نیمگا
تمپ ء مزاریں گنگراں گوں سرچاراں سرگراں

ہند ء دنگ پُرسیگ اَنت مات ء گہار ارسیک اَنت
میرجان ء خالد کبیراں گوں سرچاراں سرگراں

بیا او نعیم گوں شائراں یک انجیں راہے رہگراں
گوں سرچاراں سرگراں، گوں سرچاراں سرگراں

الماس ترانگ و مہلب رنگ

الماس ترانگ و مہلب رنگ
 رنگ تئی ماہکان و نور انت
 نور انت دیدگ و چٹانی
 چٹانی بہشت رنگیں زید
 زید تئی کچر و نوشنزیں
 شنزین مہرانی نوداں
 نوداں گوں گلوئے گوں کن
 گوں کن پہ مناپیگامے
 پیگامے بدے پلانی
 پلانی کماہاں ہارے
 ہارے و جوک و کنیدے
 کنیدے تئی سر و ہداریں
 ہداریں تئی بالادے
 بالادے تئی رنزاں مسک
 مسک و مہلب و الماساں

بیرک

اے سبز، سہر و شو نزیں بیرک و سرا
 یک و رشتا کیں ستار ہے و رزن
 زاہر انت
 یک جگہیں زمین یے میزرائیں
 نقشہ انت
 اے پراہ شاہگانیں زر
 کوہ و چمچ مئے نشانی انت
 لہتے زہم، اسپ و اسپراں
 چندے راجد پتری کتاب
 و سرچاری کسہ انت
 اے سبز، سہر و شو نزیں بیرک و سرا
 شہیدی ہوناں گوں نبشتہ انت
 بلوچ و آجوی

سکین

تُوں چادرِ لمب و بند
 گُرون و کیسگ و جاگہ دے
 درکپ پہ مڑاہ و شانے
 پیریں اکبر و اب و گند
 بالاج و بکن اوصافاں
 سوہان کن سگاراں زبریں
 کیا و شلنگ و رہت کن
 بوڑ و حمل و سنج و زین
 بدواہاں ب دے بیہارے
 رہگر پہ ہما تکوہاں
 ہمراہ سر مچا رانی بو
 جنگانی پڑ و گوں بوگوں
 ☆

بالاج

بالاج من و بالاج تو
 بالاج منی ماتیں وتن
 بالاج منی نام و نشان
 بالاج بلوچ و چیدگ انت

اِرس اِبرِ بَگ لوٹاں
درد ہم وَرگ لوٹاں

سرچار سِلاہ بنداں
کوہے بَرگ لوٹاں

اُمب گڈّات اُ دور دات
پلّ نوں گرگ لوٹاں

آجوی اُ راہ اُ مئے
ہوئن سنگرگ لوٹاں

من نعیم چو تئی پیا
پہ وِتن مَرگ لوٹاں

بالاچ نہ کٹوکیں سپر
بالاچ اُ منزل آجوی
بالاچ آسر بہہ نہ بیت
بالاچ تپنگ اُ تیر اُ گرند
بالاچ عہدی نو بے
بالاچ ار سے دیدگاں
بالاچ آہے چہ دل اُ
بالاچ راجی زُ مہیشے
بالاچ کپوتی کو کوئے
بالاچ ماتی لولی یے
بالاچ شہوکیں سگار
بالاچ بیرگیریں بلوچ
بالاچ ز ریت پہ آجوی
بالاچ مریت پہ آجوی
بالاچ جنگے کنت ہنا

ودار سرجم انت منی

یک انجیں جنگے

من ایوکا

گوں تی زہیراں جیڑگ عیہ باں

مرگ نالگ عیہ باں

گوں گوات عزیرانی ہوری ع

ڈرچک واپ گندگ عیہ باں

ساہگ عوتی

دیدگانی تئن چاگل ع بہ بیت

دمانے من چہ ساہگ ع جتا یہ باں

ہے دمان ع نیلیں آزمان ع

جہرے ودی بہ بیت

ع ہورے سریلہ بہ کنت

ہے دمان ع سگہے شلیکے بہ جنت

ہے گماں بہ بیت منا

ودار سرجم انت منی

☆

نگاہاں آس لکگ

دل ع وتاس لکگ

تی شہد ع پوکسیں لبان

مے دست ع تاس لکگ

ہے مے شومی ع بن انت

سر ع سواس لکگ

اے موج مستیں موسم ع

تی بوہ ع باس لکگ

نعیم ع نیست نام ع ڈس

وفا شناس لکگ

جہدے پہ بلوچی زباں ☆ لہز انک ع دیرونی ع

جنزائیں شپ کہ سحرے پہ یتکیں
دور چہ ویشیں توارے پہ یتکیں

ہون ایتھیں منی ماتیں زمین
بامیں آشوبے جارے پہ یتکیں

پہ تو شادمانی ء شہد ء شگل
پہ ما دردانی کوارے پہ یتکیں

وشیاں ہور بنت دوست ء دژمن
سکّیاں سنگت ء یارے پہ یتکیں

بلکیں شیراز ات کپوتیں دشت ء
مہلب ء مسکیں بہارے پہ یتکیں

ماہ وتی چاڑے تھا برہنگ بیت
ڈریکتیں دنز ء گبارے پہ یتکیں

رچنت ارس مے دیدانی رژن بالیناں
چراگیں ہون شہیدانی رژن بالیناں

ہما گنوک وتی ہانی ء پہ شیدا انت
اے جان داگ مریدانی رژن بالیناں

من چٹکاں پاہو ء ساد ء گورا کناں سدبر
نوں دور اکتہ حمیدانی رژن بالیناں

ما مرچی جند ء وتی شادہاناں موتک کنیں
مے روج کیت انسیدانی رژن بالیناں

کدی نعیم منی ڈیہے کچروں سبزنت
کپوت نالت مے زیدانی رژن بالیناں

☆

کَشک زمزیلیں اڑانِ انتِ پاداں
مرکبِ عشاہی سوارے یہ یتکیں

ڈرچک پتارِ انتِ منی ارواہِ
یک دگر جُلگہیں ہارے یہ یتکیں

زہر مارچینے یہ چارینیں دلِ
کیفِ سررتچیں خمارے یہ یتکیں

ایرگتیں سروتی ماتِ کونڈِ
ساہتے انچیں کرارے یہ یتکیں

ماوتی عمر اے راہِ رُلینتِ
آگاں گند و گدارے یہ یتکیں

سرچارے من بہ بوتیناں نعیم
کوپگاں گیشتریں بارے یہ یتکیں

جُنزگ

ساربانے!
ایوکِ عتہنا گوں بگِ
سرگری
ریکزاراں یتکیں گرمِ عجلِ
دُوریں پندے بُرِ اتگِ
آسِ آپِ میا نچی
مردمانی جنگلِ بیوانکی انتِ

ہو ر ا تیں ما انگتء تہنا ا تیں
دور ا تیں انچو گشے یکجا ا تیں

د نزےء چو اتک ء ر پتیں ہو ریء
زندگی ء من کجا بیگوا ا تیں

دوستاں گوں کست ء کینگ داشت مدام
دژمنےء گوں مدام ہمرا ا تیں

چونیں دودے اے بلوچانی منی
جُپت بوتیں ء پدا تاتا ا تیں

اے چنیں نزکی یے ات مئے ء تئ
ما ء تو دو گٹ ا تیں، یک سا ا تیں

مئے فقیرانی نعیم بستار چے
ہر کجا ہر جاہ ہے پیا ا تیں

گرون رستگ کو ہے ء چو

تُن دریا چنگ

بار بوتکہ ماوتی گیا بانےء

بے ساہکیں

آپ ء چاگل ایرکتہ

پہر گھو زی نیں مردے

نان ء چنڈے ء دو آرگ

پہر گھنگیں بے وارثاں

چُک وتی سہڑ پیٹنگ انت

پہر کو لگری چنکی تکے

اے بری باریں کدی من

بند نے ء سر بہ باں

بے کپن بے گور لاشاں کپتگیں
دز پہ گر دستِ کلاشاں کپتگیں

چیر بہ دئے کوپک اے آرتیپیں سراں
منزلے بر گوں کماشاں کپتگیں

آجوی لوٹیت سرائی رُون، موش
ہون مینیں بیا اے گواشاں کپتگیں

امبری ہورء نہ گورتگ کوچکاں
ہر گورا گنداں کہ ماشاں کپتگیں

ہرکسء جوڑ کت ہدایے پہ وتا
من اگاں سنگے بہ تراشاں کپتگیں

وائے وائے زندگی وائے نعیم
وائے وائے بودء باشاں کپتگیں

ارس، ہون بنت دیدگ
باریں چون بنت دیدگ

منزلے جنزراں ہیں
راہ شون بنت دیدگ

گیمرنٹ دلء گواڑگ
بلکیں رون بنت دیدگ

وش بیت سفر زندء
ہردیں گون بنت دیدگ

گودرے نیلیں زِرے زُوراں تیابے دوچاں
تربتے شاکیں دلے دشتے گیابے دوچاں

ماہے استالاں تئی کلکشیں گیوارے جناں
آزگیں بام تئی رکتے گلابے دوچاں

مارا شیرانی ہمک لبز چو سہاءے دوستاں
زیمراں گرچہ دیاں دروے ربابے دوچاں

سوچنیں نہ منی مارشتاں نمیران بہ کنت
کرنی نیں درتگیں شیرانی کتابے دوچاں

بیار آبریشمیں لبزانی کٹورے شکلوں
من وتی کھئی نیں دستونکے تنابے دوچاں

کد تئی تئی نیں ہوشامے بہ تنگیت نعیم
موجیں ارواہے گول لٹفانی شرابے دوچاں

جہدے پہ بلوچی زبان ☆ لبز انکے دیمروئی

جہدے پہ بلوچی زبان لبز انکے دیمروئی

دل من مرگے بانزلے بستیں
پہ تو دیم داتیں ٹیکی یے بہ کتیں

تو چداں گوستے نہ کت حالے
تو منی میتگے سرے پہ جتیں

گدایے کہ ہدایے جوڑ بوتگ
فقیرے بادشاہے جوڑ بوتگ

سُچان اُنت مکران ءِ ڈیرہ بگٹی
کہ مشکے کربلائے جوڑ بوتگ

ہمک دیم شورہ ءِ گوگرت ءِ بوانت
اے دنیا جنگ جاہے جوڑ بوتگ

کہ بلکیں منز لے ءِ سر پہ باں من
تئی گیوار راہے جوڑ بوتگ

نبشتہ مئے ترا چو تیر لگنت
قلم مئے نوں سلاہے جوڑ بوتگ

نعیم ءِ بیل سکیں بدوفاہے
دگہ یکے وفاہے جوڑ بوتگ

ژپ اِتن اُنت من واگ پادانی
زندگی زہمے ءِ زہ ءِ گوستیں

نئے سرچکے نہ بزمش ءِ آوازے
مہر ءِ آروڈ مُرگے ءِ بہ چتیں

شب ہلاس بُوت ءِ نہ کُٹ اِت کسہ
روح زرتین ءِ وتا پر داتیں

ما ءِ تو انگت ءِ نہ ہیں زانگ
ما ءِ تو بُندر ءِ چہ پیوستیں

من نعیم چو مجید ءِ منظور ءِ
لہر تراشتیں ءِ لچھے گوپتیں

آسانی تھا
تاسانی تھا

وش انت زندگی
براسانی تھا

گیرے تو منا
پاسانی تھا

مہلب میٹگیں
باسانی تھا

بہر بہراں نعیم
کیاسانی تھا

رہسراں تئی نشیناں
چم ء دل بہ کشیناں

شہر ء ذراہیں دیوالاں
شمیر مے ہشتیناں

گلزمین زکی بیت
کوہ گپتیں دشتیناں

چم سک انت بدواہ ء
کوچگاں مے دشتیناں

دل زریت نگر دیمیں
کچراں بہشتیناں

من نعیم ء شوہاز ء
اچ وتارا گشتیناں

لبر لبر ریسگ بیت
کسے یے نیسگ بیت

کس نہ کنت دپی جُستے
ہو رک و ہدے کیسگ بیت

جنگ پہ کنت ہما مردم
باسکاں ہائی ء سگ بیت

موسے گو پیت بنجے
جہرے کہ ریسگ بیت

تو نعیم کجا باڑات
تئی سرء چوں پیسگ بیت

ہون سنجیں چراگ
روک گنجیں چراگ

رژن تالان کنت
ماہ لَنجیں چراگ

ہر شہید ء گس ء
ما کہ ذرنجیں چراگ

سک زہر وار باں
پرچہ رنجیں چراگ

بیا بہ بالین شپے
سک لَنجیں چراگ

چو نعیم ء وڑا
مرچاں بَنجیں چراگ

دُور رڑنے کہ ماں سرشپ ۽ روک بیت
 انجیں آسے کہ چوگپ گپ ۽ روک بیت
 تو کہ درکائے مہکان ۽ جلوہ پرشیت
 یک چراگے تئی گلن ۽ دپ ۽ روک بیت

دل چو دیوانگیں بالویے وڑا
 تئی زہیرانی آس ۽ جپ ۽ روک بیت
 تو نیائے تہ دردے بہ دئے سوچنیں
 پل نعیم ۽ تئی عشق ۽ تپ ۽ روک بیت

☆

آزمان، زِر، زمین، مُردار
 ما تیب ۽ دپ ۽ چنگ زُمر
 ما پہ گندوکی ۽ تئی بانک
 پہ مئے وشتاکی ۽ نہ یتک مُولد

مادریں داں وتن نہ بیت آجو
 جنگ کنت گوں تو کبیریں واحد
 تو منی گپ ۽ بد مہ بر شکلوں
 زہر مہ بوزگے ۽ مکن چو ضد

بیا نعیم ہور میں رویں جُنزیریں
 منزله سر کنیں وتا ہمرد

☆

ارسی تڑپے دریا بوتیں
لاکوٹےء دنیا بوتیں

کینے، چاڑے، مارشتے
ڈریگت ارواہ ورنہ بوتیں

تو اوں نشت ندارہ چارِت
کے ڈن تماشہ بوتیں

بُرمشے شہمیت بازاراں
رنگے، رُژنے سہرا بوتیں

پاشک پُتینکیں اسرارے
دریا وابے مانا بوتیں

شیرے بلکیں گُشت نعیمء
مردم وہدے تہنا بوتیں

جہدے پہ بلوچی زبان ء لہز انک ء دی مروئی ء

ڈرچکے ء تیر توریت
مردماں ہبر توریت

گپ جنیں ما دیم پہ دیم
بلن ترا ستر توریت

پاداں وتی تیر کہ بے گڈتیت چداں بہ روت
مردم نوں بایدریں کہ بہ لڈتیت چداں بہ روت

پہ گاریں مردمانی وتی پولگء کجا
آ سرگوں سنگے ء داں رگڈتیت چداں بہ روت

کئے اوست مرچی بندیت گوں جندء ساہگء
دوستے چو دژمنے ء بہ چڈتیت چداں بہ روت

مرگ ء چہ رند بلکیں گُشت زندگی ریت
کسے بیت منا اول بہ کڈتیت چداں بہ روت

ما آپء توکا لوگ وتی شر گتیں نعیم
پلے تری کہ جہندم بہ بُڈتیت چداں بہ روت

لٹ وارت سرء توکا
بر بہ کنت گنر توریت

میٹر ما مدام داتگ
سنگے کہ سر توریت

کشاں لڈاتہ دیر انت
ساہگاں سفر توریت

لٹ جنت ہمک سہتء
نوں منا گتر توریت

موم بیت نعیمء دل
دیدگاں اثر توریت

آس آپ دریا انت
روح تاپ دریا انت

ثرنگیں زمستانء
چنچو باپ دریا انت

بڑگیں مئے میدانی
تہنا لاپ دریا انت

روک بیت ڈیوائے
ماہ تاپ دریا انت

شیشگیں چو آدینکء
ساپ ساپ دریا انت

مئے نعیم ایتانی
آثر اپ دریا انت

آپ آس دریا انت
تاس تاس دریا انت

ثرمپے ء کسآسء انت
نوں ہلاس دریا انت

گلزین منی مات انت
تئی کہ براس دریا انت

گار ماکتہ دیر انت
ناشناس دریا انت

آزماں بٹلے بیت
چنچو کسآس دریا انت

بڑگیں نعیمء دل
چو بئاس دریا انت

بلکنہ دعایے چہ پیریناں رس ات
من وتی مات ۽ سراروکاں وراں

رہگوزی مرگے پہ ساسار۽ بنیت
من وتی چماں کشاں روج ۽ سرا

ہو ۽ ہمد۽ منا تو ذروہنگ
ایوکی مارا پلکیت ایربارت

من وتی جند۽ نہ زاناں انگت۽
بلکیں آدینکے منا پدر پہ کنت

جنگل ۽ ڈرچکے وتا پاہو بہ دنت
مرگ کبرستان۽ پاتھ کنت

گوں وفاہاں کئے وفادری پہ کنت
من نعیم ۽ دیریکیں ہمراہے آں

ثرپے ۽ کچ ۽ گوپتگیں دریا پرچیت
تنگیں ہوشامے منی چنکاں ایرچیت

کوچگاں ڈگالیں بہ بیت ہورے ۽ گمان
جہرے بلکیں کوہ شمیم تنکاں چست بیت

دل زریت وہدے جنتیں جگ ۽ سرزہاں
مانہ زانت مارا مہریریں سیاہ مارے دجیت

کئے بہ دنت بیرہ جنتیں وہدے پڑگاں
دور پرتیت ۽ بنیت چنگانی سعیت

کوش مسکانی گوں تئی ملگوراں اڑیت
سج تئی شار۽ دامن ۽ بندیکاں بجیت

ہو نعیم یکیں گپ دل ۽ کولنج انت منا
آچداں اتک ۽ شت پدا دیدوکاں نہ دیت

جنگی

(شہید رضا جہانگیرؒ زہگ شہید جنگیؒ نامؒ)
 جنگی تو چو اشتیائیؒ پرچی شتِ ئے
 زاناں تراپہ بائلؒ وچ وش نہ بوت
 زاناں اے امروزیہ ترا تنگ اتلگ ات
 جنگی تو انگت گونگ اتِ ئے
 ماہِ سہیلؒ رنگ اتِ ئے
 جنگی تو بانداتِ منی و ابانی شُبینؒ چہراتِ ئے
 جنگی تو پاکس گلزمینؒ بہراتِ ئے
 جنگی تو چو اشتیائیؒ پرچی شتِ ئے
 جنگی تو جنگولیں ہما کوہی مزارانی وڑا
 مے سرچارانی وڑا
 جگے کتیں گوں ہوں واریں رستراں
 نشینِ ئے کوہی سگراں

من مُرتگاں

تہاریں کوئی یے من
 چراگے مرتگیں
 نہ بالویے ہونز ہونز
 نہ بے تواریں چڈ کہے
 ناکہ تئی ہیال
 واب ناکرار
 من اچ و تاشزار
 تنیکہ روج جہ نہ سرات
 غُرژن و دی نہ بوتگ ات
 ہے دمانؒ بے کت
 سہا بوت
 مسیتؒ لوڈؒ جار شنگ ات
 جنازہ ہے
 من مُرتگاں

انتزار

تئی انتظار

چومرگے عہ برابر عہ کشیت منا

اے تبدعہ لوڈ

اے گرم عہ جل

اے برپ ٹٹیں شپ

دور پاندیں مساپتانی گٹ عہ گر

اے پادعہ تر اولانی آبلہ

داگ پردینت دل عہ نگاہاں سرجم عہ

پہ سہتے عہ ودار اینچوکیامتی؟

اے روچ عہ شپ

ماہ عہ سال

جنگی توچو اشتاپی عہ پرچی شت عہ

توشے مرید عہ واہگ عہ مہرانی باگ عہ پلن ات عہ

امدادنجیر عہ ترانگانی شپ گروکیں ہلن ات عہ

تو بی بی عہ گٹ عہ مدامی ٹیبرک عہ ٹلن ات عہ

ماما قدری عہ تر اولیں پادانی تو ہاٹیک ات عہ

توسنگر عہ کوہ پرورش عہ مہر عہ ساہگ عہ ساٹوک ات عہ

گواریں منی فرزانہ عہ جہدانی تو بروردات عہ

بانک کریمہ عہ ہیالانی مراد عہ زردات عہ

توسہب، توروزردات عہ

جنگی توچو اشتاپی عہ پرچی شت عہ

واجہ شہیدیں مختیار عہ ارواہ عہ توتاہیرات عہ

توشکل عہ چوشیرات عہ

تو مکہیں مات عہ وتی دیدانی یلکین نورات عہ

نوں ہرکس عہ چہ دورات عہ

جنگی توچو اشتاپی عہ پرچی شت عہ

☆

کرن کُبل بنت

بلتئی آہگ وودار

بیگہ وایتگیں موسم وکرار

امام و ہٹل و کش و ڈگار

مسیت و بانظم و سر و چنال

ناکوشمبک و شگر

کلنڈیں بان و پڑشگیں دریگ

ماسی گنجک و پیرگہ و کمر

دہکاں گزی و ڈلک

بلو مہگلین و شریش و ساہگ و بڑک

درست شہادت منی

بلتئی انتزار و آسین شپ

نہ بیت ہلاس

ارسے، یاتے، دردے پیڑاں و اب کیاں

نشہ تہنا شیرے جیڑاں و اب کیاں

نیست سمایے و ہدے گنوکاں دنیا ئی

چلے و باراں جان و لیڑاں و اب کیاں

پشتا دریا دیما جنگے اوشتاگ

سنگ سرے گوں زوراں میڑاں و اب کیاں

دور شپانکے ساز نل و کنت لئیکو جنت

زیمیر زیمیر راگے چیراں و اب کیاں

ڈرچکاں اُمرے گوازیٹنگ پہ بے وابی

روح در بیت ساہگ جیڑاں و اب کیاں

دیر انت نعیم من دنیا داری ویل کتگ

مرچاں انچو گوں وت گیڑاں و اب کیاں

کیفء کدہ سرتکہ
رُبے ترانگ دَر تکہ

موسم وش انت گہدیاں
ذرچگی تاک ء بر رتکہ

زمیں پٹے پٹلتہ
کوہنیں یاتے پَر تکہ

لوگ وتی ما وت سوتکہ
ہشکلیں آس ء چَر رتکہ

گند ہمودا موراں کہ
ہرجاہ شیر، شکر رتکہ

پہ ما ہاک ء جس منگ
پہ تو سُہر ء زر رتکہ

چم چیر گیتکیناں
رہسراں اپیتکیناں

تئی ودار ء آپ بنداں
ما اموچک ریتکیناں

گوں زہیری لولیاں
دل کرار گیتکیناں

ٹپ ٹراولیں زرد ء
پلپلاں گوں سیتکیناں

تئی بہاریں نیادانی
نوں تگرد پیتکیناں

ما نعیم ء درد ء دور
زنگے ء چو میتکیناں

اَکس کسہ کنت

ہون ۽ شہو بخت چہ نہنگیں دل ۽
 ارس ۽ توپان ملان کنت دیدگاں
 آپ شومان کنت بنی آدماں
 آس ۽ چرتگ منی ڈیہہ ۽ آجگیں کشار
 ہوکاں وارنگ دل ۽ سبزہ زاریں ڈگار
 گوات ۽ برنگ منی واہگانی جوہان
 نوں کہ پھیر نہ بیتیں پدماہکان
 روج پیلوشیت ڈرچکی بزیں ساہگاں
 گژن روچے پلکیت منی کودکاں
 آزماں چیر ترّینیت اوبادگاں
 کسّ اے ہال ۽ نہ بارتیں پہ ہمساہگاں
 گڈی پاس ۽ شپ ۽
 واب ۽ آگاہی ۽ نیامجی ۽
 چمّ نزبت منی
 اَکس کسہ کنت

گوات تو چادر ۽ گوں پیڑاتگ
 وشبویے مہر ۽ گوں پیڑاتگ

زندگی درچکے ۽ وڑا پیوند
 من وتارا ترا گوں پیڑاتگ

ساجی ۽ مُرگے ۽ کدو بستگ
 سنگرے گلبر ۽ گوں پیڑاتگ

ساز ایتگ نوکیں سازے سازین ۽
 ہانی اش چاکر ۽ گوں پیڑاتگ

رژنے ۽ برمش کُت دریگاں چہ
 الوتے دیگر ۽ گوں پیڑاتگ

انتزار سکراتیں
ماہاں سال کنگایاں

عاشقی دگہ چاڑے
چم کمال کنگایاں

پہ تو انچو زیریگاں
غم دمال کنگایاں

تئی زہیر گوگرتیں
دل نہال کنگایاں

من نعیم نہ زاناں وت
چے ہیال کنگایاں

☆

دک وال کنگایاں
وہد زوال کنگایاں

مُگ ہال کنگایاں
ڈرچک بال کنگایاں

ماہکان ء روزردء
تئی مثال کنگایاں

شہم گروکے یار منی
ماہے، نوکے یار منی

مست، مانگ ء ریٹایے
عشق گنوکے یار منی

شانک مہ دے چونزیک ء
سنگے ڈوکے یار منی

درد دلانی ہمراہے
وہد ڈلوکے یار منی

دست مہ جن کہ داگ چن ء
آس چروکے یار منی

چوش نعیم ء کئے سگیت
دیم گشوکے یار منی

شہر ء دمکاں چو یلہ چر تہنا
یک گنوکے بہ بیت و ستر تہنا
عمر گٹ ات ء نہ کٹت تئی غم
پہ من اتکہ گٹھے مہشر تہنا

مست چو توکلی مست ء پیا
بنگ نوشنت اے قلندر تہنا

ما وتی جند ء شہاز ء بیگواہ
ما جتہ و ستر سرسر تہنا

جنگلے ساہگے نہ ڈرچک ء دار
مئے وڑا بنت کپودر تہنا

ڈاک ءُ سیہ ڈلیں میداناں
 آسے کپتنگ ات ریکزراں
 تُن ءُ کشنگ انت لیلبر
 گیشتر اں نہ کشنگ شاہڑ
 ناکہ جہرے سہرا بیت
 نیکہ سر یلہ دنت ہورے
 مرگیگ انت شُدء چہ بڑگل
 ڈکالیں زمین گواشانی
 ویراناں دل ءُ پٹ ءُ پڑ
 نیکہ است پیربادیں شیر
 نئے کہ مستگ ءُ شیلانچے
 نیکہ کہسرائی شوانگ
 نالینیت نل ءُ زیروکے
 زند ءُ مچکدگ ہارء بُرت
 پشکپت پہ من ءُ تو چے

ڈکالیں زمین گواشانی

دریا جنترے عہدانی
 آزمان گوتگیں سچکانے
 ڈرچکاں لڈاتہ گیابانء
 مرگاں نال اتگ دل سوزیں
 گواتانی گباریں دنزاں
 نودانی پیاپیں شنزاں
 چولانی شُلنچیں ثرینزاں
 سوتے پہ زمین ءُ کشنگ
 دنز ءُ آڈہور ءُ شرتگ

پاؤتچک نہ بنت
دستاں رکیلہ ٹٹ اتگ
کسانیں کوئی یے
عُمن۔۔۔

ہچ درعُدر یگ نیست
ہما انت ذرتکاں گوں گواتو
ہے دمان عہون عہوہ عہاند روپنت
منی بدن

بس! ہے گمان بوت
کہ بلوچ عہباریں چنت ہچ
شہادت عہگوں لئیب کنت ادا
☆

زندان

تہاری ات
چاریں نیمگاں
چماں سیاہیں چٹے بستگ ات منی
پادعُ دست ٹٹا تگ انت
گوں جُول عہسانکاں
لوپ پاہو عہگٹ عہہشک شتگ
چم کل کپتگ انت
سزین چتگ عہچوٹ

گیر اَتلگ وتی کسانى منا
تو کہ نیمروچء ترون مانگیتلگ

تئی وداءء اے موسمء ٹنئیں

مارا دیوالے چیر ترینیت

بلکیں ارواہء رست تاہیرے

ما تئی دزگل اگاں بوارتیناں

بیا اے عہدء کنیں وتی نامء

ہانی ء شے مریدء پیا بییں

مان شانیت آس چاریں نیمگاں

بُن پٹائیں ماس چاریں نیمگاں

دژمنء گوں ایوکء تهنائیء

جنگ داریت براس چاریں نیمگاں

یک یکء درست گشتء گارگت انت

پشت نہ کپت کواس چاریں نیمگاں

تو کہ درکائے گوں گواتء ہوریء

شنگ بننتیں باس چاریں نیمگاں

اے وڑا مئے سر کجا پر بیت نعیم

مکت بنت چگاس چاریں نیمگاں

☆

ما گریں ء نیست میراثے
ما وتی شیرانی جتیں سودا

گوں منا ریگزاریں ہوشامے
آپء توکاہاں انگہ تٹیگاں

شپ وتی ایر دنت سرا واء
گوات دنیاۓ پاشک کنت رازاں

برز آزمانء بال گتیں ڈرچکاں
مرگاں بانزل وتی بہ گوتکیناں

پرشتگاں ٹپ ء ٹوئیاں انچو
کئے منی ریزگاں بہ تزاریت

جہدے پہ بلوچی زبان ء لہز انک ء دیروئی ء ☆

بیادابدات بنیں

جہدے پہ بلوچی زبان ء لہز انک ء دیروئی ء
بیادابدات بنیں

اول سرا

کوئے کنیں

چوشے مریدیں سرگنوک

ہانی ء مہرانی ہدوک

داگانی کلیمیرے جنیں آسین جین ء باتن ء

مُرتگیں درچکے بُورے بُر کاریت
'دُپتگیں مردے میس نر کاریت'

پاشک کنت اسرارں پُترکانی
گوات ربّالے کہ ہبر کاریت

وارت، باکاریت سیرکنت لاپء
سرتگاں ولجہ پہ ما سرکاریت

چرتگیں گورانی کشار جاہ انت
میروے بلکیں بالگتر کاریت

بیا نعیم نوکیں نوہتے شولیں
پہ ما باریگے کئے دُبر کاریت

عشق دگر رنگے دتیں
چوتو کلی مست عوڑا
موجیں دل عینکے دتیں
سمی عیات غترانگاں زندگ کنیں
کتیا عذروگیں وعدہاں
سالانی کول عذراہیاں
مستیں شلنگ عذریپگاں
باہوپگر داں بیلہء
مرگے زہیر نالیں پدا
ماہیں سد وع کاسد انت
☆

جہدے پہ بلوچی زبان ء لبز انک عدیروئی ء

دو عکس

تا ہے منگلک

نیا مء سگ انت

تما میں شیر کپی انت

تیوگا یک کسہے

درست سگ ع بن پتا ع پُر بوتنت

کجا منا ڈسیت نوں زندگی

کجا ترا شہا زکت

اے سرگنوک

ہمودا انس ع جنس ع بوہ ہم منیت

ہمودا من توہور بین سچیں

آس

گس ع کہ آس گپت منی

کباٹ ع ایریں

زندہ ڈاڑی ع ہشتی درء

تی مودع مال

ہما کہ زہگاناں کنت زنائے کشیت و دور دنت
ہمائی مُلا؟

ہما کہ رنجیت ز رُءِ مالان پہ ناشرکاراں
وہون و جوہاں رجیت پہ انسان
ہمائی کعبہ؟

ہما کہ مظلوم و در دوار انت کشیت ہمایاں
تو پر چہ گنگے، کڑے کورے
گج انت ہدائی؟

ہما کہ پٹے شراب وارت و تارا سوچیت
ہما گنہگار؟

نعم ہمیش انت

بگش نعم و

بگش نعم و

بجن نعم و

کہ راست نے گشتگ

نعم ہمیش انت

نعم مرچاں

بدعاتیں سک

شراب وارت و ہدائے منیت

نماز و انیت

مذہبانی سراجت کنت

ہمک روج گوں مسیت و ملّے

سر پہ سر بیت

ہد او یکے

بلنے اے انساناں بہر و باگ کت

ہما کہ ہونانی جوہاں تاچنت

ہما انت پارسا؟

تریاک بنگلیں موسے
مست و ملنگلیں موسے

جہر پہ دابے گوپنگ انت
نودانی پنگلیں موسے

ساہیل ساچیں مہراں
شنکیت رنگیں موسے

چٹماں خمارے سرچیت
ہرجاہ کہ شنکلیں موسے

کیفاں گوں ایرماداں نعیم
مئے داب و ملنگلیں موسے

ڈروہاپ

ہے کہ نیمروچ بیت

من سرگراں

گشے کہ دُور آ پے زاہر انت

من کرنی ریگزاریں مردے آں

بُٹگاں!

پہ پڑمے تلوں ساں

رواں رواں داں آپ روت

رواں رواں داں سر نہ باں

رواں رواں داں دمبراں

ہے کہ روج دیگر و کپیت

من آپ و گوما گار و گورباں

گوات کشک ء دگاں کروجان انت
شب ذرہیں ساہگاں کروجان انت

تو منی باتن ء چو ساہ گل ء
آ منی دیدگاں کروجان انت

دژمن ء رینئی ء بچار مرچی
سرجمیں مہنگاں کروجان انت

منزل ء رہ شناس بیگواہ انت
یک پہ یک چیدگاں کروجان انت

پُرتشگ انت کہ نہ بنت نزارگ
کئے دل ء ریزگاں کروجان انت

راجدپتر منی گواہ انت نعیم
عہد دروازگاں کروجان انت

جہدے پہ بلوچی زبان ء لہزائیک ء دیروئی ء

داں چراگے بلوک ء آژناگ انت
بالویے کہ سُچوک ء آژناگ انت

دژمن ء گوں دیم پہ دیم جنگ ء
سرچارے مڑوک ء آژناگ انت

پیسرا کہ مَحْنِتِ ئے مُورک پہ ما
مرچاں مئے دہروک ءِ آژناگ انت

سبز زامر بہ بنت سرتلاں
آہویے کہ چروک ءِ آژناگ انت

دل منی چنک داتگیں مرگے
ہرکس ءِ پہ ہدوک ءِ آژناگ انت

یک نعیم یے ہما انت سارء نیت
پہ ترا چو گنوک ءِ آژناگ انت

☆

جہدے پہ بلوچی زبان ءِ لہزائیک ءِ دیروئی ءِ

اشکریں دردے زگالیں دیدگاں انگاراتہ
دل تنی آسین زہیرانی زدء رگباراتہ

مئے گنوکى ءِ ہمے ہال انت کہ شنگ انت ہرگورا
تو منا زرتہ گنگ زوزا سرء بازاراتہ

روح و دی بوتگ چه تی بادگیر برزی تا کچہ
موسم سہی دریگاں مہلبے آتار اتہ

سرتگیں نانے نسیب نیست دہرے گونگاں
واجہ کارے لاپے سیرے وارنگ و باکار اتہ

چم کنگ تو دیر مارا کہ چو پجارو کے
ماہے یلکیں ہبرتی بیتے چہ مار اتہ

ہوہے ساہت بیت مے سربہ بیت تی زان سراں
تستکیں ارواہ نعیم کہ ہزاں ساسار اتہ

☆

منی مارشت بن گپتہ
دلے آپشت بن گپتہ

شپے تہنائی چاڑے

گلے واہشت بن گپتہ

دمانے اوشتنگ دیستہ
ہما انت نشت بن گپتہ

زہیراں تاک ررودینتہ
غمے بوڈشت بن گپتہ

بکن پکرء منی بندیک
ہیالء ہشت بُن گپتہ

اگاں رہشون بنت باجو
بزاں زُرمبشت بُن گپتہ

ڈگارء مہر ڈکال ات
کشارء کشت بُن گپتہ

دمانے نیت چٹماں واب
شپء بالشت بُن گپتہ

بدن لیگار بیت وہدے
پہ دنت آرشت بُن گپتہ

نعیم دوستانی کہ دیما
تئی آرزشت بُن گپتہ

جہدے پہ بلوچی زبان ☆ لہز انکء دی مروئیء

پتو ہدوک بوتگاں
چٹا گنوک بوتگاں

نسیب مرک بالواں
چراگ روک بوتگاں

بہ ساج لبز گوہریں
ہیال نوک بوتگاں

سرخ کہ بستگ نے کپن
ہما سروک بوتگاں

زمین، تنگہ ء تلاء
تئی کہ ڈوک بوتگاں

پتو من مروتگاں نعیم
پہ کئے زروک بوتگاں
☆

’گوات آپ ء سرا بشتہ کنت‘
جہدے پہ بلوچی زبان ء لبز انک ء دیروئی ء

’جنت ء دوزہی نہ بنت زانگ‘
باریں چے چے ہدا بشتہ کنت

شائیں مرگے نشگ ء نالیت
ڈرچکے ء ساہگ ء بشتہ کنت

جہدے پہ بلوچی زبان ء لبز انک ء دیروئی ء

ہٹیاں زاپران مانگج ایت
پل دستء دلء نشتہ کنت

زاہریء نہ بیت پھمگ چو
آ وتی باتنء نشتہ کنت

لہز چو مرگےء بہ بنت رامگ
شیر و ت شاعرء نشتہ کنت

سرجمیں شپ مئیت چماں واب
بس ہے جیڑگء نشتہ کنت

شاریء قلم مئے ایمان انت
زندگ انت داں وفا نشتہ کنت

☆

جہدے پہ بلوچی زبان ء لہز انک ء دیروئیء

اشتاپ کاراں مانگیشاں
پاد پلاراں مانگیشاں

رژن پدیگاں کندیلیں
رنگ گباراں مانگیشاں

جہدے پہ بلوچی زبان ء لہز انک ء دیروئیء

دُہل ۽ دُگر بہ بیت
ساز اوں سُر بہ بیت

کارچ گُرچیت مان
دل دُوکُر بہ بیت

کار سرجم بہ بنت
کے سُر پُر بہ بیت

خالق ارمان ۽ پہ
بالچہ چُر بہ بیت

سنگ سرجاہ بنت
کوہاں گُنُر بہ بیت

مے نسیب ۽ نعیم
ہاک، جس پُر بہ بیت

دور تچوکیں گھڑیا لے
کرن وداراں مانگیشاں

لہز مہ دارنت مانا لے
شیر تواراں مانگیشاں

مُرگ کبس ۽ بونگ انت
دُرچک پتاراں مانگیشاں

وہ بہ بیتیں سنجارو
چم شکاراں مانگیشاں

برگوں نعیم ۽ ہماراں
اے بیماراں مانگیشاں

آزماں دَگے بوتیں
روح ساپگے بوتیں

کسبے بہ شکساتیں
وہد جیڑگے بوتیں

سہبتاں پری آنی
شپ ندارگے بوتیں

ما شپانک کوہانی
مارا بس سگے بوتیں

تو بلوٹ اتیں پتو
ماہ مہرگے بوتیں

مئے نعیم ارواہ
تُن توشگے بوتیں

جہدے پہ بلوچی زبان ☆ لہز انک ۽ دیروئی ۽

جہدے پہ بلوچی زبان ۽ لہز انک ۽ دیروئی ۽